

Prelatovo pismo (maj 2008)

V maju msgr. Javier Echevarría poziva, da se v molitvi obrnemo na Božjo mater in se od nje učimo dialoga s Kristusom. Objavljamo njegovo mesečno pismo.

24. Maj. 2008

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Danes vesoljna Cerkev proslavlja slovesni praznik Gospodovega vnebohoda; ponekod je ta praznik iz

pastoralnih razlogov prestavljen na naslednjo nedeljo. Po nasvetih Našega očeta se pridružimo apostolom in svetim ženam, ki so priče te poslednje skrivnosti Kristusovega zemeljskega življenja.

Prav je, da Kristusovemu učlovečenju izkažejo dolžno spoštovanje, se mu poklonijo in ga častijo vse hierarhije angelov in legij blaženih v slavi [1]. Z vsem srcem se želimo pridružiti temu slavljenju našega Jezusa. Čutimo potrebo, da se z vso močjo oprimemo milosti odrešitve, ki je prišla nad nas, in da se zavedamo, da – tako kot enajsterim – lahko tudi nam očita našo majhno vero [2], prosimo ga, naj vtisne v nas veličino novega, nadnaravnega življenja.

Gospod nas je zapustil. Odšel je v nebo, da bi nam pripravil naše poslednje bivališče; od tam se, na desnici Očetovi, kot pravi liturgija,

gratia Capitis, milost Glave, spušča nad vse ude skrivnostnega telesa. Pred svojim odhodom, nam je naročil, naj gremo po svetu brez strahu, brez strahu pred ljudmi, z vero in optimizmom širit njegov nauk [3].

Jasno je, da naloga, ki smo jo sprejeli, presega naše zmožnosti: tako malo nas je za takšno delo! A s kakšno gotovostjo nas navdaja obljuba, da nas ne bo zapustil, da nam bo poslal Svetega Duha, da bi pričali o njem vse do najbolj oddaljenih kotičkov sveta! [4]. Gospodov vnebohod predstavlja za vsako žensko in moškega izreden izziv in popolno upanje na nebesa.

Ti in jaz pa se čutiva kakor osirotela: žalostna sva, a se zatečeva k Mariji po tolažbo [5]. S temi besedami sveti Jožefmarija sklene svoj komentar k drugi skrivnosti častitljivega dela rožnega

venca. Tolažbo bomo iskali pri naši Materi, da bomo z njeno pomočjo ostali zvesti, povsem zvesti zavezi, da bomo pričali o Kristusu in njegovih naukih.

V večjem delu sveta velja maj za *Marijin mesec*. Spominjam se, s kakšnim navdušenjem se je sveti Jožefmarija vsako leto trudil, da bi dal svojemu življenju v tem obdobju prav poseben marijanski pridih. Že zdaj razmišljajmo o tem, katero *cvetje* nameravamo podariti naši Gospe v naslednjih tednih: kakšna bo naša pobožnost v odnosu do Jezusa, njenega ljubljene Sina, in v odnosu do nje same; kako se bomo odrekli pri delu, odnosih z drugimi, izpolnjevanju naših družinskih, poklicnih ter družbenih dolžnosti. Čeprav se nam to ponavadi zdijo malenkosti, pa bo, če jih izpolnimo z ljubeznijo in iz ljubezni, iz njih vel *bonus odor Christi* [6], dober vonj po Kristusu, katerega je vsak kristjan

poklican izkazati v svojem ravnanju, da bi tudi drugi spoznali in ljubili Jezusa. Ali že veš kako boš sam počastil Gospo v teh dneh?

Mesec maj je poln Marijinih praznikov in marijanskih spominov na zgodovino Opus Dei, ki nam služijo, da v teh dneh ponovno v naših srcih občutimo, da smo božji otroci. Rad bi vam pomagal z naslednjimi besedami. Jutri, 2. maja, je obletnica romanja, s katerim je sveti Jožefmarija začel navado majskega romanja. Od takrat je že 73 let in koliko obiskov hčera in sinov je bila od tedaj po vsem svetu deležna naša Gospa, obiskov, ki sledijo stopinjam Našega očeta!

Ohranimo družinski značaj, ki ga je sveti Jožefmarija dal tej marijanski navadi v Opus Dei že na samem začetku. Nekaj let kasneje se je v svojih spisih spominjal romanja, na katero se je podal 2. maja: **ni šlo za**

povsem običajno romanje. Ni bilo hrupno ne množično: bili smo trije. Spoštujem in cenim tudi javne oblike izkazovanja pobožnosti, toda sam raje skušam Mariji darovati isto ljubezen in isto navdušenje z osebnimi obiski, v majhnih skupinah, z nadihom intimnosti [7].

Mnogokrat je Devica Marija posredovala v dobro svojih otrok! Največkrat gre za dejanja, ki ostanejo skrita zgodovini človeštva, toda ki razsvetlijo notranje življenje posameznika, mu dajejo moči, da se poboljša, da vztraja pri visokem – a dosegljivem – cilju združitve z Bogom, svetosti. Resnični pomen teh posredovanj in velikodušnih odgovorov, ki jih vzbudijo, se bo pokazal, ko bodo razkriti na poslednji dan. Prizadevajmo si, da bi na vse dogodke in okoliščine gledali kakor Naš oče: **s pogledom v večnost.**

Poleg tega naša Gospa ne varčuje s pomočjo ljudem – taka je božja volja –, predvsem v zgodovinskih okoliščinah, ko jo najbolj potrebujejo. Guadalupe, Lurd, Fatima ... in druga prikazovanja Marije, ki jih je Cerkev potrdila, predstavljajo samo majhen dokaz Marijine pomoči, ki so je deležni njeni ubogi otroci; je dobra Mati, ki nas skuša na vsak način spodbuditi h kesanju, znova pripeljati h Kristusu, nas bolj zbližati z Bogom.

Dne 13. maja se spominjamo enega izmed teh prikazovanj: takrat se je sveta Devica prvič prikazala v Fatimi. Naj odmeva v naših ušesih sporočilo molitve, spreobrnitve, spokorjenja za grehe, ki se tako močno širi iz tega Marijinega svetišča. Seveda smo še posebno hvaležni, da je Devica Marija ob atentatu 13. maja 1981 papežu Janezu Pavlu II. naklonila zaščito in rešila njegovo življenje; s

hvaležnostjo se spominjamo tudi, kolikokrat je sveti Jožefmarija pokleknil pred njo v *capelinhi*, jo prosil za materinsko pomoč Cerkvi, Opus Dei, vsem dušam. Pogosto je dejal, da je bil ta kraj njegovo "zatočišče".

Omenil sem Lurd – letos je 150. obletnica prikazovanj – in spominjam se, kako se je naš ustanovitelj obrnil k Materi v tem koticu Pirinejev. Prosim jo, da bi vsi verniki Opus Dei in ljudje, ki jim je naš apostolat blizu, gojili – kakor sveti Jožefmarija – željo, da bi bili naša ljubezen in predanost presveti Devici iz dneva v dan večji.

Naša Gospa iz Guadalupe, ki je tesno povezana z evangelizacijo Novega sveta, ima tudi pomembno mesto v marijanski zgodovini Opus Dei. V naslednjih dneh se bomo spominjali devetdnevnice svetega Jožefmarija v čast Devici Mariji v baziliki Ciudad

de México, v dneh od 16. do 24. maja 1970, ki je bila glavni razlog njegovega prvega potovanja na ameriško celino. Imel sem srečo – menim, da mi je Gospod naklonil izjemno milost –, da sem lahko Našega očeta spremljal v molitvi za Cerkev in Opus Dei. Nekaj let za tem, konec aprila 1983, sem se vrnil v Guadalupe; tokrat sem spremljal preljubega don Álvara, da bi se zahvalil naši Gospe, ker je prisluhnila goreči molitvi Našega očeta.

Iz teh dni v letu 1970 se lahko ogromno naučimo. Zdaj pa vas vabim, da razmislimo o veličini srca našega ustanovitelja. Dobro se spominjam zadnjega dne devetdnevnice, 24. maja. Kot vsak dan prej smo zmolili tri dele rožnega venca. Preden smo zmolili častitljivi del rožnega venca, nas je sveti Jožefmarija pozval, naj molimo za potrebe vsega sveta. Besede Našega očeta so pred naše oči priklicale

Evropo, Azijo, Afriko, Ameriko in Oceanijo; pri tem smo v svete roke Device Marije prepustili potrebe, skrbi in bojazni ljudi, ki živijo na svetu. Posnemajmo to njegovo željo in sadove odrešenja Jezusa Kristusa razširimo v vse kraje in med vse ljudi.

Prav tako je praznik naše Matere 31. maj. Ko ji je nadangel Gabriel sporočil skorajšnje rojstvo Krstnika, je *Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto* [8]. Gotovo si že predstavljate ta prizor, o katerem razmišljamo vsak dan v drugi skrivnosti veselega del rožnega venca: prihod Marije, besede Elizabete, radostni poskok še nerojenega Krstnika ... Nato je v hiši svoje sestrične ostala približno tri mesece, da bi ji pomagala, pri čemer bi bilo potrebno. Koliko lahko pomaga prisotnost Marije! Sveti

Ambrozij ta dogodek komentira z besedami: »Če je zgolj prihod (v tisto hišo) imel tako velik učinek, da je ob Marijinem pozdravu otrok od radosti poskočil v materinem telesu in je njegovo mater napolnil Sveti Duh, kako bomo šele cenili Marijino prisotnost v vsem tem dolgem času?« [9].

Za naš odgovor Gospodu lahko uporabimo besede tega očeta in cerkvenega učitelja. Če si prizadevamo, da bi se meseca maja in vselej čutili blizu presvete Device Marije, kakšna milost bo napolnila naše duše! Med drugim nas bo navdalo tudi veliko veselje, da smo prijatelji in otroci Boga.

Marijina navzočnost v prav vsakem našem dnevu je najboljša šola molitve. Tako je pred nekaj meseci izjavil papež Benedikt XVI. *Sveti Luka nam na dveh mestih piše, da je Devica "vse te besede shranila in jih*

premišljevala v svojem srcu" (Lk 2, 19; prim. 2.51). To je bila oseba, ki je bila v dialogu z Bogom, bila deležna Božje besede, dogajale pa so se ji tudi stvari, preko katerih je Bog govoril z njo.

Magnifikat je skupek besed Svetega pisma, ki nam kaže, kako je Marija živela v neprestanem dialogu z Božjo besedo in tako tudi z Bogom samim (...). Naj nas Marija nauči osebnega pogovora z Bogom, kako razmišljati in hraniti v našem življenju in srcu Božjo besedo, da bi postala resnična hrana za vsakega izmed nas. Na ta način nas Marija uči molitve, osebnega in globokega stika z Bogom [10].

Preden sklenem to pismo, naj vas prosim, da molite za vernike Opus Dei, ki bodo 24. maja v Rimu prejeli mašniško posvečenje. Naj jim Gospod ob pomoči presvete Matere nakloni svetost, učenost in veselje.

V preteklem mesecu sem šel na dve kratki potovanji – v Anglijo in v Avstrijo –, da bi spodbudil vernike in sodelavce Prelature pri njihovem apostolskem delu v službi Cerkve. Z živim spominom na Našega očeta sem šel molit pred našo Gospo iz Willesdena, v Londonu, in pred Marijo Pötsch na Dunaju. Tudi v teh krajih – kakor v Aparecidi, Lujánu, Lo Vásquez idr. – je sveti Jožefmarija celotni Opus Dei izročil pod Marijin plašč. Naučimo se slediti tej poti gotove pomoči.

Ko sem na Dunaju leta 1955 nadaljeval z molitvijo svetega Jožefmarija, sem šel k *Stelli Orientis* in jo prosil za pomoč pri apostolskemu delu, ki ga opravljamo v številnih državah osrednje in vzhodne Evrope, ki so bile v preteklosti pod komunizmom, in v državah, ki še čakajo na nas: Romunija, Bolgarija, Ukrajina, Belorusija ... Ali se v mislih pridružiš

ljudem po svetu, ki romajo k naši Materi? Kaj boš rekel ljudem v svoji okolici o veličini Device Marije in njeni proseči vsemogočnosti? Ali si razmišljal, kako bi pogled z več ljubezni usmeril k njenim podobam? Boš bolj pobožno molil zdravamarije rožnega venca?

Navadno se 1. maja spominjamo svetega Jožefa delavca. Obračam se k svetemu očaku, da nam pokaže, kako njegovi deviški ženi izkazati mnogo pozornosti v naslednjih tednih in vselej.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš Oče

+Javier

Rim, 1. maj 2008

[1] Sveti Jožefmarija, Sveti rožni venec, Druga skrivnost častitljivega dela rožnega venca.

[2] Prim. Mr 16, 14.

[3] Prim. Mt 28, 19-20; Mr 16, 15.

[4] Prim. Jn 14, 15-18; Mt 28, 20.

[5] Sveti Jožefmarija, Sveti rožni venec, Druga skrivnost častitljivega dela rožnega venca.

[6] 2 Kor 2, 15.

[7] Sveti Jožefmarija, Jezus prihaja mimo, št. 139.

[8] Lk 1, 39-40.

[9] Sveti Ambrozij, Razlaga Lukovega evangelija, 2, 29.

[10] Benedikt XVI., Srečanje z duhovniki v Rimu, 22. 2. 2007.

dev.opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-
pismo-maj-2008/ (6. Avg. 2025)